

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2018-2021

(skrajne daty)

Rok akademicki 2018/2019 i nast.

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu/ modułu	Warsztaty ortograficzne i interpunkcyjne
Kod przedmiotu/ modułu*	IVC11
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	Wydział Filologiczny UR/ Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa/Zakład Pragmatyki Komunikacyjnej
Kierunek studiów	filologia polska
Poziom kształcenia	studia 1. stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	I rok, 2. sem.
Rodzaj przedmiotu	ćwiczenia warsztatowe
Język wykładowy	polski
Koordynator	prof. dr hab. Grażyna Filip
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Justyna Majchrowska, mgr Małgorzata Bożek

* -zgodnie z ustaleniami na Wydziale

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
2.		30h							2

1.2. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku): zaliczenie z oceną**2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Znajomość norm interpunkcyjnych i ortograficznych na poziomie szkoły gimnazjalnej i ponadgimnazjalnej. Świadomość oraz chęć doskonalenia pisanej odmiany polszczyzny oficjalnej.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu/modułu

C1	Zapoznanie studentów z zasadami poprawnej pisowni polskiej.
C2	Zapoznanie studentów z najczęstszymi problemami związanymi z ortografią i interpunkcją oraz wskazanie autorytatywnych źródeł poprawnościowych.

3.2 Efekty kształcenia dla przedmiotu/modułu (wypełnia koordynator)

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
EK_01	Student/ka zna szczegółowo zasady pisowni i interpunkcji i zna różnice pomiędzy normą wzorcową i potoczną w tym zakresie, a także zna wydawnictwa poprawnościowe prezentujące obowiązujące zasady i zalecenia.	K1A_Wo1
EK_02	Student/ka potrafi krytycznie ocenić poziom językowy tekstów publicystycznych ze świadomością własnych braków i potrzebą doskonalenia pisanej odmiany polszczyzny.	K1A_Uo2
EK_03	Student/ka potrafi wypowiadać się na piśmie zgodnie z normami poprawnościowymi oficjalnej odmiany języka polskiego.	K1A_Ko3

3.3 Treści programowe (wypełnia koordynator)

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
<u>nie dotyczy</u>

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Podstawowe zasady pisowni polskiej – fonetyczna, morfologiczna, historyczna i konwencjonalna. Poradnictwo poprawnościowe – przegląd literatury przedmiotu (4 h).
Użycie wielkiej litery ze względów składniowych i znaczeniowych oraz emocjonalnych i grzecznościowych. Zakres użycia małej litery (2h).
Zasady użycia liter i, j. Oznaczanie miękkości spółgłosek (2h).
Zasady użycia znaków: ż, rz; ch, h. Wahania w zakresie pisowni spółgłosek (2h).
Pisownia wybranych typów formacji słowotwórczych, form deklinacyjnych i koniugacyjnych

(4h).
Zasady dotyczące pisowni łącznej lub rozdzielnej – zrosty, zestawienia, przymiotniki złożone, połączenia z liczebnikiem pół, wyrażenia zaimkowe, partykuły itd. (2h).
Użycie łącznika – nazwy miejscowości, nazwiska złożone, przymiotniki złożone, dwuczłonowe rzeczowniki oraz inne konteksty. Zasady dzielenia wyrazów (2h).
Funkcje i zasady stosowania interpunkcyjnych znaków oddzielających (2h).
Uwagi dotyczące znaków prozodycznych, emotywnych oraz znaków opuszczenia (2h).
Analiza tekstów prasowych pod kątem poprawności ortograficznej i interpunkcyjnej na przykładzie prasy drukowanej o różnym adresie czytelniczym(2h).
Sprawdzenie znajomości zasad pisowni – pisanie tekstu prasowego ze słuchu (2h).
Konstruowanie wybranego gatunku publicystycznego zgodnie z zasadami poprawnej pisowni (4h).

3.4 Metody dydaktyczne

Metoda referatowa, metoda zajęć praktycznych, prezentacja multimedialna, analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach (rozwiązywanie zadań z dyskusją), praca z komputerem.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	UDZIAŁ W DYSKUSJI	ĆWICZENIA
EK_02-03	KOLOKWIMUM	ĆWICZENIA

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium: 51%-60% ocena dst. 61%-70% ocena +dst. 71%-80% ocena db. 81%-90% ocena +db. 91%-100% ocena bdb.
---

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzinna zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (<u>udział w konsultacjach</u> , egzaminie)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (<u>przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu, napisanie referatu itp.</u>)	25

SUMA GODZIN	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	<u>Nie dotyczy</u>
zasady i formy odbywania praktyk	<u>Nie dotyczy</u>

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Jodłowski S., 2002, *Zasady interpunkcji. Podręcznik*, oprac. nauk. i red. J. Godyń, Wydawnictwo Tomasz Strutyński, Kraków.

Karpowicz T., 2009, *Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

Łozińska M., Zdunek U., 2011, *O znaczeniu i roli różnych źródeł poprawnościowych w warsztacie redaktora*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 152–159.

Markowski A., 2012, *Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne*, Warszawa.

Müldner-Nieckowski P., 2007, *Wielki słownik skrótów i skrótowców*, Wrocław.

Podracki J., 2005, *Nowy słownik interpunkcyjny z zasadami przestankowania*, Świat Książki – Bertelsmann Media, Warszawa.

Polszczyzna na co dzień, 2006, pod red. M. Bańki, Warszawa.

Uniwersalny słownik języka polskiego PWN (t. I–IV), 2008, pod red. S. Dubisza, Warszawa.

Wielki słownik języka polskiego, 2012, pod red. E. Polańskiego, Warszawa.

Wielki słownik ortograficzny PWN, 2008, pod red. E. Polańskiego, Warszawa.

Wielki słownik poprawnej polszczyzny PWN, 2008, pod red. A. Markowskiego, Warszawa.

Współczesny język polski, 2001, pod red. J. Bartmińskiego, Lublin.

www.komjezyk.pan.pl

Literatura uzupełniająca:

Podracki J., Gałązka A., 2010, *Gdzie postawić przecinek? Poradnik ze słownikiem*, Warszawa.

Rogowska-Cybulska E., *Zasady pisowni polskiej w świetle pytań kierowanych do poradni językowych*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 134–141.

Sikora K., M. Rak., 2011, *Nowe tendencje w interpunkcji – przecinek (na materiale internetowym)*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 188–194.

Walczak B., 2011, *Ewolucja języka a kodyfikacja normy*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 103–108.

Wilkoń A., 2002, *Spójność i struktura tekstu*, Kraków.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej